Але ключовий напрямок підготовки — формування у студентів навичок аквізиційної роботи. Досвідчені тренери вчать майбутніх фахівців як необхідно здійснювати продаж страхових послуг, визначати коло потенційних страхувальників і працювати із ними. Все це супроводжується практичними завданнями.

Дуже важливим є й те, що на основі знань з профільних дисциплін кафедри страхування, в Центрі студентів цілеспрямовано готують до роботи у страхових компаніях залежно від фактичного попиту на тих чи тих фахівців. Пряме спілкування із представниками ринку дає випускникам вичерпну уяву про те, що собою являє трудова діяльність на страховому ринку. Сучасних студентів мало цікавлять абстрактні для них проблеми ринку, їх приваблює можливість застосувати набуті знання та навички у реальному житті. Тільки тоді у них з'являється пряма мотивація до навчання, адже вони розуміють, що додаткова підготовка не завершується просто сертифікатом, вона дає потрібні ринку навички, а отже — можливість працевлаштуватись після закінчення навчання. Такий підхід сприяє зацікавленості студентів вивчати страхування та, водночас, приваблює страховиків, оскільки дає змогу останнім обрати необхідного фахівця.

Список літератури

1. *Гаманкова О. О.* Ринок страхових послуг України: теорія, методологія, практика: монографія / О. О. Гаманкова. — К.: КНЕУ, 2009. — 283 с.

УДК 368

С. В. Зайчук,
аспірант кафедри фінансів,
Київський національний торговельно-економічний університет

РОЛЬ ДОБРОВІЛЬНОГО МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ГРОМАДЯН

На сьогодні розвиток економіки України супроводжується виникненням ряду соціальних проблем, серед яких слід відмітити збільшення диференціації в доходах населення, зростання рівня безробіття та загальне погіршення рівня життя населення. У

зв'язку з цим одним із основних завдань соціально-орієнтованої економіки держави виступає зважена податкова політика, забезпечення соціальної захищеності від безробіття та інфляції, забезпечення соціальних гарантій громадянам. Усі вищенаведені заходи можна об'єднати в одне поняття — соціальний захист.

Соціальний захист — це комплекс організаційно-правових та економічних заходів, спрямованих на захист добробуту кожного члена суспільства в конкретних економічних умовах. Результатом цих заходів є стан захищеності або безпека людини. Таким чином, до соціального захисту треба віднести соціальну допомогу, страхування, сімейну та гендерну політику, програми зайнятості, охорону здоров'я та ін.

Для будь-якої розвиненої демократичної країни одним із найважливіших стратегічних завдань є збереження генофонду нації, а це, перш за все, здоров'я її народу. У системі цінностей здоров'я посідає особливе місце [1]. «З-поміж інших властивостей-спроможностей індивіда здоров'я вирізняється тим, що воно не лише є найвищою індивідуальною цінністю, а й значною мірою визначає розвиток і реалізацію всього комплексу інших властивостей-здібностей людей… сприймається не тільки і не стільки як здатність до фізичного благополучного існування, скільки здатність до виконання соціально-трудових функцій, до відтворення сукупності людських здібностей та потреб взагалі» [2]. Таким чином, одним із пріоритетних завдань будь-якої держави є створення таких умов життєдіяльності і медичного обслуговування людини, які б сприяли збереженню та покращенню рівня здоров'я населення, його відтворенню. Саме медичне страхування відіграє головну роль у належному функціонуванні та фінансовому забезпеченні системи охорони здоров'я [1].

Україна, яка є членом Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), визнає право кожної людини на охорону здоров'я природним, невід'ємним і непорушним. Статтею 3 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», визначено охорону здоров'я як «систему заходів, спрямованих на забезпечення збереження та розвитку фізіологічних і психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності людини при максимальній біологічно можливій індивідуальній тривалості життя» [3]. Статтею 49 Конституції України передбачено, що «Кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування» [4].

Одним з напрямків страхування, який активно розвивається в Україні останнім часом, є добровільне медичне страхування

(ДМС). Запровадження його принципів, що апробовані у світовій страховій практиці, сприятиме вирішенню багатьох завдань як соціального, так і фінансового характеру. При цьому слід орієнтуватися на головну мету ДМС — гарантовану оплату застрахованим при виникненні страхового випадку вартості медичних послуг за рахунок коштів страхових резервів, а також фінансування профілактичних заходів.

Розглядаючи ДМС, слід зазначити його переваги, серед яких — забезпечення більшої доступності і повноти задоволення потреб населення в отриманні якісних медичних послуг. Важливо, що застраховані особи не здійснюють жодних розрахунків з лікарнями, лікарями чи медичною установою за фактом надання медичної допомоги або послуги, оскільки це функції страхової компанії.

Хоча добровільне медичне страхування не є лідером з надходження страхових платежів і рівня обслуговування клієнтів, воно залишається одним з найбільш перспективних видів страхування на сьогодні.

За аналітичним оглядом страхового ринку у 2011 році кількість укладених договорів з ДМС склала 1,1 млн (у той час кількість договорів за КАСКО — 450 тис., а в частині накопичувального страхування життя — 130 тис.), а показник врегульованих випадків сягнув 1,7 млн. Найбільшу виплату по одному випадку в розмірі 832 тис. грн здійснила страхова компанія «АХА Страхування» [5].

Запровадження страхової медицини на сьогоднішній день — це, насамперед, перехід на нові форми організації й управління в системі охорони здоров'я, оплати праці за обсяг виконаної роботи, зміни пріоритетів у наданні медичної допомоги та високу якість медичних послуг та їх відповідності соціальним гарантіям.

Список літератури

1. *Стеценко В. Ю.* Правове забезпечення медичного страхування в Україні / В. Ю. Стеценко // Науковий вісник Національного університету ДПС України (економіка, право). — 2009. — № 4(47). — С. 191—196.

2. *Кризина Н. П.* Державна політика України в галузі охорони здоров'я: механізми формування та реалізації: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора наук з державного управління: спец. 25.00.02 «Механізм державного управління» / Н. П. Кризина. — К., 2008. — 36 с.

3. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1992 №2801-XII / Верховна Рада України [Електрон-

ний ресурс] — режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2801-12.

4. Конституція України: Конституція, Закон від 28.06.1996 №254к / 96 ВР / Верховна Рада України [Електронний ресурс] — режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/254 %D0 %BA/96- %D0 %B2 %D1 %80.

5. *Залетов А.* ТОР 10 рисков и их влияние на страховой рынок Украины / А. Залетов // Insurance TOP. — 2003. — № 4. — С. 24—27.

УДК 368

А. Н. Залетов,
канд. екон. наук,
доцент кафедры страхования,
ГВУЗ «Київський національний
економічний інверситет имени Вадима Гетьмана»

РОЛЬ СТРАХОВОГО РЫНКА В СИСТЕМЕ СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКИХ ОТНОШЕНИЙ: ОПЫТ ЕВРОПЫ

В современной экономике рынок страховых услуг выполняет чрезвычайно важную роль. Во-первых, при его участии происходит перераспределение рисков в мировом масштабе. Во-вторых, создаются условия для повышения уровня социальной защиты населения при существенном снижении финансовой нагрузки на государственный и местные бюджеты. В-третьих, создаются значимые инвестиционные ресурсы, как в рамках национальных экономик, так и в международном масштабе. В результате, рынок страховых услуг способствует интеграции национальных экономик в систему мирового хозяйства и активизирует процессы глобализации.

Современный страховой рынок позволяет домохозяйствам и корпорациям жить и работать в стабильной обстановке. Решая экономические задачи по обеспечению передачи рисков и возмещению убытков, он способствует финансовой стабильности субъектов хозяйствования, мобилизации их сбережений, а также эффективному распределению капитала [1].

В развитых странах (в частности, в Германии), где в силу особенностей ведения бизнеса, предприятие, не застраховавшее риски не может работать, так как с ним не будут сотрудничать его деловые партнеры. Там страховые компании имеют возможность оказывать давление на страхователя и стимулировать его к про-